

OHAL rejimine ve baskıcı hükümete karşı mücadelemizi birleştirelim!

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Dayanışma ve Mücadele Günü'nde ataerkil düzenin bize sunduğu tablo ne yazık ki yine aynı. Taciz ve tecavüzler hız kesmeden devam ediyor; kadın cinayetleri katlanarak artıyor; her gün en az bir kadın öldürülüyor.

Türkiye'de 2010'dan bu yana sadece basına yansıyan bilgiler ışığının da en az 1915 kadın öldürüldü. 2017'nin ilk on ayında erkekler en az 337 kadın öldürdü. Savaş istatistiği gibi görünen bu sonucun yüzde 85'i kocalar, sevgililer, ayrılmak istenen erkekler tarafından gerçekleştirildi. Kadınlar yalnızca evlerinde değil okulda, işyerlerinde, sokakta, toplu taşıma araçlarında kısacası tüm kamusal alanda erkek şiddetinin tüm çeşitlerine maruz kalıyor. Kadına yönelik şiddetin faili erkekler ise haksız tahrik indirimi ile devlet eliyle korunuyor. OHAL altında kadına yönelik şiddet olağan bir hâl alırken hükümet Müftülük yasası gibi gerici yasaları meclisten geçiriyor.

Tüm bunlara rağmen polisin olanca baskısının altında ülke çapında binlerce kadın 25 Kasım'da sokaklardaydı. İstanbul'da ise İstanbul Kadın Platformu'nun çağrısıyla kadınlar Taksim-Tünel'de buluştu. Polis ablukası altındaki Taksim'e gelmeye çalışan kadınların başta değil yürümesine toplanma alanına dahi girmesine izin verilmedi. Polis, eylem komitesindeki kadınların gerçekleştirdiği uzun ve ısrarlı görüşmeler ile bekleyen kadınların "Yaşasın kadın dayanışması" sloganları ve dirayetli duruşlarıyla yürüyüşe izin vermek zorunda kaldı. "Erkek Devlet Şiddetine İtaat Etmiyoruz, Hayatımızdan da

Mücadelemizden de Vazgeçmıyoruz.” pankartıyla yürüyen kadınlar “Müftülük Yasasını Tanımıyoruz!” ve “Kadınlar Birlikte Güçlü” sloganlarını yükselttiler. Yürüyüşe katılan kadın sayısı geçen yıllara göre daha az olsa da kadınlar coşkularından hiçbir şey kaybetmemiş ve OHAL altında eylem yaşağını bir kez daha delmişlerdir.

Son dönemde tüm dünyada kadınlar erkek şiddetine karşı ses çıkarıyorlar. Sadece şiddete ses çıkarmakla kalmayıp bu şiddeti yasalarıyla ve baskıcı mekanizmalarıyla yeniden üreten, koruyan, kollayan rejim ve hükümetlere de karşı duruyorlar. Türkiye’de de kadınlar gerici tek adam rejiminin saldırılarına karşı sessiz kalmıyor. Kürtaj yasağı, taciz tecavüz yasası ya da müftülük yasasında olduğu gibi kadınlar sokağa çıkıyor ve mücadeleyi yükseltiyor. Ancak mücadelemiz yalnızca tekil olaylara ve çıkan saldırgan yasalara karşı tepkisel müdahalelerle sınırlı kalmamalı. Ulusal ve uluslararası çapta mücadelelerimizi birleştirmeli ve erkek egemen düzenin koruyucuları baskıcı hükümete/hükümetlere karşı yöneltelemiyiz. Mirabel kızkardeşler gibi tarih boyunca nice kadınlardan aldığımız mücadele bayrağını erkek egemen kapitalizme karşı dayanışmayla yükseltelim.